

VERKSAMHETSBERÄTTELSENA 2019 FRÅN DE
INTERNATIONELLA DELEGATIONERNA SOM TILLSATTS AV
RIKSDAGENS TALMANSKONFERENS

HELSINGFORS 2020

INNEHÅLL

1. SAMMANFATTNING	4
Internationella samarbetsnätverk i riksdagen	6
2. PARLAMENTARISKA ÖSTERSJÖKONFERENSEN.....	8
2.1. 28:e parlamentariska Östersjökonferensen.....	8
2.2. Ständiga kommittén.....	10
2.3. Migrations- och integrationsgruppen.....	11
2.4. Finlands delegations möten.....	12
3. ARKTISKA PARLAMENTARIKERKONFERENSEN	14
3.1. Finlands delegation	14
3.2. Arktiska parlamentarikerkonferensens ständiga kommittés möten.....	15
3.5. Delegationen för arktiska frågor	17
4. INTERPARLAMENTARISKA UNIONEN (IPU)	20
4.1. Styrelsen för Interparlamentariska unionen.....	20
4.2. Interparlamentariska unionens församlingar	21
4.2.1. Utskottens resolutioner och paneldebatter.....	22
4.2.2. Ämnen för den allmänna debatten	23
4.2.3. Brådskande ämnen under församlingen.....	23
4.3. Styrelsen för Finlands IPU-grupp.....	24
5. NATOS PARLAMENTARISKA FÖRSAMLING.....	26
5.1. Vårförsamlingen i Bratislava	26
5.2. Höstförsamlingen i London.....	26
5.3. Transatlantiska forumet i Washington	27
6. PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGEN FÖR UNIONEN FÖR MEDELHAVET.....	28
BILAGA: DELEGATIONERNAS MEDLEMSFÖRTECKNINGAR	30
MEDLEMMAR I DELEGATIONERNA VALPERIODEN 2015–2019.....	30
MEDLEMMAR I DELEGATIONERNA VALPERIODEN 2019–2023.....	32

1. SAMMANFATTNING

Finlands riksdag har sedan 1920 deltagit i verksamheten vid de multilaterala organen för parlamentarisk diplomati. Först anslöt sig riksdagen till den näst äldsta internationella organisationen i världen, Interparlamentariska unionen (IPU), med säte i Genève. Fram till 1950-talet var IPU den enda organisationen avsedd för parlamentariker.

År 2019 hade riksdagen delegationer med anknytning till nio internationella organisationer. De är delegationerna i Nordiska rådet, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, parlamentariska Östersjökonferensen, den arktiska parlamentarikerkonferensen, parlamentariska partnerskapsmötet Asien–Europa, parlamentariska församlingen för Medelhavsområdet, Finlands grupp i Interparlamentariska unionen samt observatörsdelegationen i Natoländernas parlamentariska församling.

De nio parlamentariska organen uppvisar stor variation i fråga om rättslig grund, geografisk omfattning, behandlade ärenden och procedurregler. Samtliga parlamentariska institutioner utom IPU har en internationell mellanstatlig samtalspartner, vars verksamhet följs upp. Institutionerna för en dialog med respektive partner, och parlamentarikerna lämnar ställningstaganden och rekommendationer om gemensamma frågor till den.

Finland anslöt sig till Nordiska rådet 1955. När Finland undertecknade Europarådets stadga 1989 förpliktades riksdagen att utse representanter i organisationens rådgivande församling. Beslut om inrättande av den parlamentariska församlingen för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa fattades 1990, samtidigt som OSSE godkände Parisstadgan.

Parlamentariska Östersjökonferensen (BSPC) inrättades 1992 och var inledningsvis en katalysator för det statliga samarbetet mellan Östersjöländerna. Den arktiska parlamentarikerkonferensen (sedan 1993) och parlamentariska partnerskapsmötet Asien–Europa (sedan 1996) är mellanstatliga samarbetsorgan som inrättats på motsvarande sätt. Finland anslöt sig till det nyaste nätverket, den parlamentariska församlingen för Medelhavsområdet, i samband med inrättandet av Medelhavsunionen 2008. Riksdagen har varit observatörsmedlem i Natoländernas parlamentariska församling sedan 1995.

Via multilateral diplomati på parlamentarisk nivå deltar riksdagsledamöterna i samtalet kring utrikespolitiska frågor och påverkar ställningstaganden från interparlamentariska organisationer. I internationella fora arbetar ledamöterna för Finlands utrikespolitiska och handelsekonomiska intressen, stöder regelbaserade principer för det internationella samarbetet och bygger upp nyttiga nätverk. På så sätt värnar riksdagsledamöterna frågor som är av stor relevans för Finland, exempelvis jämlikhet, hållbar utveckling, fredsmäklning och demokrati.

De internationella delegationerna hade sammanlagt 103 platser både under valperioden 2015–2019 och under den pågående valperioden 2019–2023. Företrädarna i de delegationer som väljs av riksdagen fördelas enligt styrkeförhållandena mellan riksdagsgrupperna och gruppernas storlek, som regel för hela valperioden.

Riksdagens plenum utsåg i juni 2019 delegationerna i Nordiska rådet, Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa. Deras verksamhetsberättelser behandlas i plenum och i utrikesutskottet.

Talmanskonferensen tillsätter å sin sida delegationerna i parlamentariska Östersjökonferensen, arktiska parlamentarikerkonferensen, parlamentariska partnerskapsmötet Asien–Europa, parlamentariska

församlingen för Medelhavsområdet och Natoländernas parlamentariska församling samt styrelsen för Finlands grupp i Interparlamentariska unionen. Alla riksdagsledamöter är medlemmar i IPU. Delegationerna höll konstituerande möte i juni–september 2019. Verksamhetsberättelserna från delegationerna ingår i detta dokument. Medlemsförteckningarna för båda valperioderna finns i bilaga.

Interparlamentariska unionen (IPU) är den äldsta och mest brett upplagda interparlamentariska samarbetsorganisationen. IPU arbetar för att stärka parlamentarismen. Organisationen har ingen fastlagd mellanstatlig samarbetsform, men den innehar observatörsstatus i FN och den har nära samarbete med FN och dess fackorgan. IPU:s centrala teman är starka och representativa parlament, jämställdhet mellan könen, mänskliga rättigheter, hållbar utveckling, fred och säkerhet, ungas delaktighet och global styrning. Framträdande teman under årets generalförsamlingar var utbildningens betydelse, internationell rätt samt klimat- och hållbarhetsfrågor.

Den parlamentariska Östersjökonferensen (BSPC) utgörs av åtta medlemsstater, elva regionala lagstiftningsorgan och Europeiska unionen, och den samarbetar nära med Östersjöstaternas råd (CBSS). Under året stod säkerhetsläget i Östersjöområdet, hotbilderna i anslutning till den samt respekten för demokratin och de mänskliga rättigheterna i blickfånget. Av de mer traditionella miljösamarbetsfrågorna aktualiserades bekämpningen av klimatförändringen och oron för plastnedskräpning av haven.

Under året hölls ingen parlamentarisk konferens för den arktiska regionen, eftersom den ordnas vartannat år. Ständiga kommittén sammanträdde tre gånger. Arktiska rådets utrikesministermöte i maj, det vill säga i slutet av Finlands ordförandeskap, lyckades inte nå samstämmighet. Denna brist på resultat var vägledande också för samarbetet på parlamentarisk nivå under 2019. Parlamentarikerna i den arktiska regionen uttryckte sin oro över kontinuiteten i och resultaten av samarbetet. Nationellt ansågs det viktigt att riksdagens arktiska delegation hålls så väl informerad som möjligt om översynen av Finlands nationella arktiska politik och att den får tillfälle att föra fram ett parlamentariskt perspektiv i diskussionerna. I sin helhet ansågs Finlands ordförandeskap i Arktiska rådet ha varit lyckat, och även parlamentarikerna delade denna slutsats.

Medelhavsunionen har 43 medlemmar (EU-länderna och flertalet länder runt Medelhavet) och inrättades 2008 som en fortsättning på den så kallade Barcelonaprocessen. Unionens parlamentariska församling ska generera parlamentariska impulser för samarbetet i regionen och lämna yttranden om Medelhavspartnerskapet och genomförandet av partnerskapsavtalen. Vidare lämnar den politiska rekommendationer och resolutioner till ministerkonferensen för Europa och Medelhavsområdet. De viktigaste prioriterade insatsområdena är fortfarande att främja den politiska dialogen mellan medlemsstaterna och att bedriva pragmatiskt samarbete kring konkreta projekt, bland annat inom miljöområdet. Den parlamentariska församlingen hölls 2019 i Strasbourg. Huvudtemat var migration.

Tillsammans med Schweiz, Sverige och Österrike deltar Finland i egenskap av Nato-partnerskapsland i den parlamentariska församlingen för Natoländerna. År 2019 var ett jubileumsår för Nato, vilket återspeglades också på den parlamentariska sidan. Teman för generalförsamlingen var bland annat cybersäkerhet, kärnvapenavskräckningens återkomst i världspolitiken, läget i Ukraina samt hur artificiell intelligens kan påverka krigföringen i framtiden. Det väckte även en hel del oro bland parlamentarikerna att INF-avtalet om skrotning av landbaserade medel- och kortdistansrobotar föll samman. Sannolikheten är utsikterna för vapenkontroll dystra, och någon snabb förbättring av situationen väntas inte.

Under 2019 ordnades inget parlamentariskt partnerskapsmöte mellan Asien och Europa (ASEP).

Internationella samarbetsnätverk i riksdagen

Riksdagens internationella forum startade 2006 med uppgift att förbättra informationen mellan de som är engagerade i internationellt samarbete och öka möjligheterna att få information i rätt tid. Dessutom ska forumet lyfta fram internationella frågor i riksdagens plenum. Forumet sammankallas av talmannen och består av talmännen, ordförandena i delegationerna för internationella organisationer, ordförandena i utrikesutskottet och stora utskottet. I förekommande fall deltar också ledamöter från utskotten. Forumet sammanträdde inte 2019 på grund av att det var valår.

Riksdagens fredsmedlingsnätverk inrättades 2018 på initiativ av riksdagens internationella forum. Nätverkets mål är att stärka riksdagsledamöternas kompetens inom fredsmedling och att göra riksdagsledamöternas fredsmedlingsarbete synligare både inom och utanför riksdagen. Nätverket och dess medlemmar har ett nära samarbete med inhemska och internationella aktörer som bedriver fredsmedling. Ledamot Jutta Urpilainen (sd) var ordförande fram till våren 2019, och för valperioden 2019–2023 valdes ledamot Ilkka Kanerva (saml) till ordförande. Kanerva har lång erfarenhet av fredsmedlingsuppgifter bland annat inom ramen för OSSE:s parlamentariska församling. Erkki Tuomioja (sd) valdes till vice ordförande. Under redovisningsåret ordnade nätverket samråd med bland annat CMI och utrikesministeriet samt träffade inhemska och utländska experter bland annat i anslutning till situationen i Ukraina och Syrien.

Internationella nätverket för unga riksdagsledamöter har funnits sedan 2013. Nätverket har som mål att stärka de parlamentariska kontakterna mellan unga riksdagsledamöter i olika länder. Nätverket sammanträdde inte längre före riksdagsvalet i april. Vid konstitueringsmötet i juni 2019 valdes ledamot Eveliina Heinäluoma (sd) till ordförande för nätverket och ledamöterna Sebastian Tynkkynen (saf) och Heikki Autto (saml) till vice ordföranden. Medlemmar i nätverket kan vara de riksdagsledamöter som under valåret är under 35 år. Under valperioden 2019–2023 har nätverket 31 medlemmar. Nätverkets mål för valperioden 2019–2023 är att öka dialogen med unga parlamentsledamöter i andra länder och därigenom stödja till exempel demokratiutvecklingen i utvecklingsländerna. Det anses också viktigt att upprätthålla kontakter med diplomatkåren. Nätverkets viktigaste evenemang inföll den 21–24 oktober, då ledamöterna Heinäluoma (sd), Tynkkynen (saf), Könttä (cent) och Marttinen (saml) besökte Washington. Under resan träffade ledamöterna unga amerikanska kongressledamöter och studerade det amerikanska partipolitiska systemet, samhällets utmaningar och konstellationerna inför det kommande valet. Samtidigt fick medlemmarna i nätverket tillfälle att informera om god praxis i Finland och främja nya samarbetsformer.

Riksdagens nätverk för mänskliga rättigheter inledde sin verksamhet 1991. Nätverket har ledamöter från så gott som alla riksdagsgrupper. Fram till riksdagsvalet 2019 var ledamot Eva Biaudet (sv) ordförande för nätverket. Efter valet valdes ledamot Veronika Honkasalo (vänst) till ordförande och ledamot Elina Lepomäki (saml) till vice ordförande. Flykting- och migrationspolitiken var fortfarande ett centralt tema under 2019, och bland annat tillgodoseendet av de papperslösas grundläggande fri- och rättigheter och mänskliga rättigheter i Finland behandlades vid ett öppet seminarium. I ett fall där en man återsänts till Irak och mördats där reagerade människorättsnätverket på Europadomstolens dom till Finland genom att publicera ett ställningstagande. Nätverket höll aktivt kontakt med företrädare för det civila samhället i Finland. Utöver frivilligorganisationer hörde nätverket flera aktivister med utländsk bakgrund bland annat om situationen i Chile och norra Syrien och ordnade ett öppet seminarium om upploppen i Hongkong.

Riksdagens globaliseringsgrupp ger riksdagsledamöter och tjänstemän möjligheter att föra en fri debatt om internationell politik och få information om internationella frågor. Gruppen är en förbindelselänk

mellan riksdagsledamöterna och frivilligorganisationer som arbetar med internationella frågor. Fram till riksdagsvalet 2019 var ledamot Satu Hassi (gröna) ordförande. Hassi fortsatte som ordförande efter att gruppen konstituerat sig för valperioden 2019–2023. I februari 2019 ordnade globaliseringsgrupp ett diskussionsmöte med Simon Anholt, som ligger bakom Good Country-indexet. Finland intog första platsen i den mätning som publicerades den 23 januari 2019. I november ordnade den globala gruppen ett seminarium med temat "Handelskrig, osäkerhetsfaktorer i den globala ekonomin och konsekvenser för Finland".

Juni 2020

Katriina Kuusinen
direktör för internationella avdelningen

2. PARLAMENTARISKA ÖSTERSJÖKONFERENSEN

Säkerhetsläget i Östersjöområdet, hotbilderna i anslutning till det samt demokratin och de mänskliga rättigheterna lyftes fram på ett synligt sätt under verksamhetsåret och vid den 28:e Östersjöparlamentarikerkonferensen (BSPC) i Oslo i augusti. Av de mer traditionella miljösamarbetsfrågorna aktualiserades bekämpningen av klimatförändringen och oron för plastnedskräpning av haven. Östersjöparlamentarikerna uppmanar regeringarna att diskutera åtgärder för att rensa havsbotten i Östersjön från kemiska vapen och ammunition. Finland är ordförande i Östersjökommissionen (Helcom) 2018–2020 och kommer under ordförandeskapet att uppdatera handlingsprogrammet BSAP, som är av stor betydelse för det ekologiska tillståndet i Östersjön.

Östersjöparlamentarikerna bedriver proaktiv parlamentarisk diplomati i syfte att förbättra dels miljöns tillstånd i Östersjön, dels relationerna mellan länderna. Trots det spända internationella läget strävar Östersjöparlamentarikerna efter att ytterligare intensifiera kontakterna och samarbetet med andra regionala påverkare, forum och intressentgrupper inom miljöskydd, integration av invandrare och nya energi- och transportlösningar. Dialogen och utbytet av information och bästa praxis, bland annat genom gemensamma möten för de permanenta kommittéerna, har utökats på senare tid, särskilt med den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet (PaM) och den parlamentariska församlingen för ekonomiskt samarbete i Svarta havet (Pabsec).

I Finlands Östersjödelegations arbete framhävs särskilt Finlands roll som initiativtagare i syfte att öka den regionala säkerheten och intensifiera det praktiska gränsöverskridande miljöarbetet. Arbetet i delegationen var uppdelat mellan å ena sidan parlamentariska Östersjökonferensens session (parlamentarikerkonferensen) och å andra sidan mötena i ständiga kommittén, arbetsgruppen för migration och integration och Finlands delegation. Ledamot Kai Mykkänen (saml) är medlem i organisationens arbetsgrupp för invandring och integration, med ledamot Mari Rantanen (saf) som ersättare. Ledamot Saara-Sofia Sirén (saml) å sin sida är Östersjökommissionen Helcoms rapportör och Östersjökonferensens eutrofieringsrapportör.

2.1. 28:e parlamentariska Östersjökonferensen

Den 28:e parlamentariska Östersjökonferensen i Oslo avslutade Norges ordförandeskap 2018–2019 och hölls i augusti. Vid konferensen behandlades läget för samarbetet inom Östersjöområdet, morgondagens arbetsliv och Östersjöländernas förberedelser inför den omvälvning som digitaliseringen orsakar inom olika områden. Vidare behandlades ländernas engagemang i målen för hållbar utveckling i FN:s Agenda 2030, skyddet av haven samt bästa praxis i fråga om invandring och integration. Avslutningsvis antog parlamentarikerna enhälligt en omfattande deklaration där de bland annat uttryckte önskemål om fortsatt aktivt mellanstatligt Östersjösamarbete och uppmanade regeringarna att vidta åtgärder för att rensa havsbotten från odetonerad ammunition och militära förnödenheter.

Ledamot Saara-Sofia Sirén framförde i sin rapport oro över klimatförändringens konsekvenser för vattendragen. Trots att man ställvis lyckats minska fosfor- och kväveutsläppen lider Östersjön fortfarande av övergödning. Klimatförändringen kommer i framtiden att göra skyddet av vattendrag ännu mer utmanande. Uppvärmningen av ytvattnen orsakar förändringar i vattendragens ekologi, och den ökande nederbörden påskyndar ytterligare övergödningen. Sirén presenterade i sin eutrofieringsrapport fyra olika scenarier för Östersjöns tillstånd 2030. Scenarierna baserar sig på metoder inom framtidsforskningen. Den önskvärda framtidsbilden förutsätter att potentialen inom cirkulär ekonomi utnyttjas och att det införs lagstiftning som stöder detta samt att de internationellt uppställda målen implementeras

på nationell nivå. Också konjunkturerna och osäkerheten i regionen har betydelse för utvecklingen. Under en recession och när osäkerheten ökar får miljön ofta stryka på foten för ekonomin och säkerheten, konstaterade Sirén.

Sirén berättade att Finland är ordförande för kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö Helcom och att den viktigaste uppgiften under ordförandeskapet är att uppdatera det handlingsprogram för skydd av Östersjön (BSAP) som inleddes 2007. Det uppdaterade handlingsprogrammet bör omfatta åtgärder för att uppnå en god miljöstatus i Östersjön före 2030, men enligt Sirén är det redan nu klart att målen i det nuvarande programmet inte kommer att nås före utgången av 2021. Trots det bör det uppdaterade handlingsprogrammet hålla en hög ambitionsnivå.

Enligt Nils Muižnieks, Europarådets tidigare kommissionär för mänskliga rättigheter (2012–2018), som talade vid konferensen, pågår det en mångdimensionell kris i Europa. Bakgrunden till krisen är en populism som angriper principerna för internationellt samarbete och mänskliga rättigheter. De mänskliga rättigheterna är personliga rättigheter och gäller inte hela folk eller miljön. I sitt anförande behandlade Muižnieks också informationspåverkan, spänningarna mellan öst och väst samt situationen i Ukraina, där han särskilt lyfte fram den svaga människorättssituationen i Krim samt krimtatarernas rättigheter. Angående flyktingkrisen konstaterade han att vissa stater försöker ge en mindre attraktiv av sitt land i syfte att förebygga framtida flyktingströmmar. Muižnieks ansåg att situationen för rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna i Ryssland är oroväckande. Önskade utländska organisationer klassificeras som utländska agenter enligt landets så kallade agentlag, mötesfriheten har begränsats och sexuella minoriteters rättigheter kränks. Muižnieks menade att situationen var särskilt uppenbar i de administrativa regionerna i norra Kaukasien. Han kritiserade också det ryska parlamentet för försöken att tillämpa prövning från fall till fall på Europarådets beslut, och ställde frågan vad som skulle hända om alla medlemsländer i rådet själva skulle avgöra vilka beslut de vill tillämpa. Han lyfte också fram Europarådets interna problem och korruptionsskandaler.

Alexander Graef från IFSH-institutet vid Hamburgs universitet konstaterade att det säkerhetspolitiska läget i Östersjön har förändrats dramatiskt och att länderna nu har intagit en defensiv hållning. En lösning på den internationella situationen söks nu genom traditionella medel, men också genom ökande försvarsutgifter. Ryssland ses som det största hotet i Östersjöregionen. Nato har svarat på det genom att öka närvaron och betona beredskapen (Wales 2014, Warszawa 2016 och Bryssel 2018). Ryssland har å sin sida ökat sin militära närvaro, särskilt i Kaliningradområdet, och samtidigt moderniserat sin armé. Nato är enligt Graef särskilt oroat över de ryska missilsystemen, som begränsar Natos möjligheter att agera i en potentiell konfliktsituation. Rysslands ser det som sin strategiska uppgift att trygga förbindelserna till Kaliningrad och säkerheten i Petersburg. Nato och Ryssland ser varandras militära strategier som ett slags spegelbilder, och allt den andra gör kräver en reaktion. I en sådan situation finns det risk för missförstånd angående en åtgärds motiv, syften eller mål. Den förändrade säkerhetspolitiska situationen återspeglades också i det att olika budskap om säkerhets- och försvarsberedskapen förmedlas till medborgarna.

Under konferensen behandlades också frågan om samarbete mellan parlamenten i Östersjöländerna för att bekämpa social dumpning och människohandel. En medlem av den danska delegationen, ledamot Christian Juhl, berättade om den grå marknaden för billig arbetskraft i Danmark och hoppades att länderna i regionen skulle kunna öka sitt lagstiftningssamarbete i detta avseende. Enligt understatssekreterare Kazimierz Kuberski vid Polens arbetsministerium samarbetar man aktivt med arbets- och näringsministerierna och revisionsverken i olika länder, och han konstaterade att många länder utnyttjar dump-

ning som ett protektionistiskt vapen för att förhindra att billigare arbetskraft kommer in på arbetsmarknaden. Ordföranden för Finlands delegation ledamot Sakari Puisto (saf) ställde en fråga om den cirkulära migrationen i Litauen och landets beredskap att ta emot återflyttande medborgare. Litauens vice arbetsminister Eitvydas Bingelis berättade om ministeriets strategi på detta område och konstaterade att fler medborgare nu för första gången flyttar till landet än ut ur landet, vilket delvis har sin grund i brexit.

Efter konferensen övergick ordförandeskapet för den parlamentariska Östersjökonferensen till Litauen för perioden 2019–2020. Viktiga tema under Litauens ordförandeskap är digitalisering och cybersäkerhet, utbildningssamarbete och lärandestödande teknik samt informationsutbyte om bästa praxis i fråga om migration och integration.

2.2. Ständiga kommittén

Ständiga kommittén sammanträdde tre gånger. Dessutom hölls ett sammanträde i samband med parlamentarikerkonferensen. I Bryssel i februari lyfte ordföranden för Finlands delegation, riksdagsledamot Kari Kulmala (saf), fram vikten av att främja ett hållbart utnyttjande av haven och skyddet av den marina miljön för att FN:s mål för hållbar utveckling ska kunna nås före 2030. Som ett led i denna strävan önskade han mer samarbete mellan regeringarna i Östersjöområdet för att bekämpa plastföroreningen av haven. Jörgen Pettersson (Åland) rapporterar till ständiga kommittén om sjötrafiken och referensramarna för den internationella lagstiftning som reglerar den. Sjötrafiken har återhämtat sig efter den ekonomiska krisen, och dess verksamhet regleras av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). När det gäller miljölagstiftningen har fartygen i Östersjöområdet sedan 2015 övergått till lågsvavliga bränslen, och Östersjöområdet är en föregångare när det gäller fartyg som använder flytande naturgas. Även andra havsområden ska efter 2020 övergå till lågsvavliga bränslen.

I april höll de permanenta kommittéerna i den parlamentariska församlingen för ekonomiskt samarbete i Svarta havet och i den parlamentariska Östersjökonferensen ett gemensamt möte. Östersjöregionen och Svartahavsregionen utgör energikorridorer mellan öst och väst och hör därför till Europas viktigaste geopolitiska områden. Vid mötet i Istanbul var parlamentarikerna eniga om att de båda organisationernas grundläggande uppgift är att genom parlamentarisk diplomati främja den politiska dialogen i syfte att öka den regionala säkerheten och stabiliteten och eliminera spänningar. Mötet var ense om att det nu behövs mer dialog och mindre konfliktbenägenhet. Vid mötet behandlades också FN:s mål för hållbar utveckling och praktiska åtgärder för att bekämpa plastnedskräpningen av haven. Därför inbjöds också företrädare för skyddskommissionerna för Östersjöns respektive Svarta havets marina miljöer till mötet. Tanken var att bästa praxis i Östersjöregionen skulle kunna utnyttjas i större utsträckning också i Svartahavsregionen, exempelvis inom ramen för projektet *Baltic to Black*. Parlamentarikerna träffas nästa gång i Stockholm i slutet av 2020.

Vid mötet i Hamburg i maj tog Valentina Pivnenko från den ryska duman än en gång upp oron över Polens planer på att gräva en kanal genom landtungan norr om hamnstaden Elbląg i närheten av Kaliningrad. Ämnet väckte diskussion bland annat om hur viktigt det är att göra en miljöbedömning av nationella projekt och om det känsliga säkerhetspolitiska läget i Östersjöregionen. Ryssland menar att kanalen utgör ett allvarligt hot mot Östersjöns havsbotten och har önskat att skyddskommissionen för Östersjöns marina miljö ska utreda situationen.

I november sammanträdde ständiga kommittén i samband med 30-årsjubileet av Berlinmurens fall. Mötet centrala tema var ammunition och militära förnödenheter som dumpats i Östersjön. Jann Wendt, verkställande direktör för bolaget Egeos, gav ett inledningsanförande i frågan. Ammunitionsproblemet begränsar sig inte till Östersjön, utan ammunition och gammal militärmateriel har dumpats i många hav

i världen till följd av sjökrig och krigsövningar. Dessutom har haven använts som sista dumpningsplats för ammunition och militära förnödenheter. I Östersjön finns giftiga kemiska vapen uttryckligen i djupsänkorna i närheten av Lilla Bält, Gotland, Bornholm och Gdańsk. Efter första och andra världskriget dumpades vapen och ammunition i stor skala, och det finns uppskattningsvis 300 000 ton konventionella vapen och 100 000 ton minor i havet. Skyddskommissionen för Östersjöns marina miljö Helcom kartlägger situationen. Syftet med projektet Daimon är att gå igenom historiska dokument med information om var ammunition kan finnas, så att havsbotten i framtiden kan rengöras från denna ammunition. Helcom har behandlat frågan i nästan tjugo år, men den ger sällan upphov till någon bredare offentlig debatt, trots att de senaste forskningsrönen visar att dumpade projektiler och vapen är skadliga för Östersjöns havsbotten.

Vid mötet godkändes ledamot Pyry Niemis (Sverige) förslag om att den nya arbetsgrupp som inleder sitt arbete under Sveriges ordförandeskap 2020–2021 ska behandla klimatförändringen och den biologiska mångfalden samt bästa praxis i anslutning till dessa. Den kommande arbetsgruppen kan delvis utnyttja slutrapporten från arbetsgruppen för grön tillväxt och energieffektivitet 2011–2013.

2.3. Migrations- och integrationsgruppen

Den migrations- och integrationsgrupp som inrättades 2017 på initiativ av Finlands delegation höll tre möten under verksamhetsåret. Arbetsgruppen har till uppgift att utbyta information om bästa praxis i fråga om invandring och integration, överväga åtgärder och rekommendationer för att lösa de utmaningar som migrationskrisen medför samt kartlägga de utmaningar och möjligheter som god integrationspraxis medför. Arbetsgruppen lade fram sin interimrapport vid sessionen i Oslo i augusti. Före riksdagsvalet i juni 2019 företrädde Finland i arbetsgruppen av ledamot Maria Tolppanen (sd), och efter valet utsåg delegationen ledamot Kai Mykkänen (saml) till ordinarie medlem och ledamot Mari Rantanen (saf) till ersättare i arbetsgruppen.

I mars samlades Östersjöparlamentarikerna i Kaliningrad och informerade sig om den arbetsrelaterade invandringen i Ryssland, landets integrationspraxis och det elektroniska viseringssystemet, särskilt med avseende på Kaliningradområdet. Migrationen har en färgstark historia i Ryssland. Nämnas kan exempelvis de migrationsströmmar som följde av Sovjetunionens sönderfall på 1990-talet och 2000-talets arbetsrelaterade invandring i synnerhet från fattigare länder i OSS-området. Enligt statistiken bor det för närvarande cirka 17 miljoner utländska medborgare i Ryssland, av vilka flertalet kommer från OSS-länderna. En av Rysslands strategiska prioriteringar är att öka migrationen särskilt till glest befolkade områden i det federala distriktet Fjärran östern. Enligt ryska inrikesministeriet har uppskattningsvis 145 000 ukrainska medborgare anlänt till landet till följd av Ukrainakrisen som började 2014. Staten har lagt sammanlagt 18 miljarder ryska rubel på stöd för de nyanlända. För närvarande har cirka 500 personer flyktingstatus i Ryssland. I bekämpningen av olaglig invandring fokuserar Ryssland på samarbete i synnerhet med länderna i OSS-området. Samarbetet sträcker sig också till lagstiftningsfrågor. Under mötet dryftades olika sätt att intensifiera samarbetet med andra Östersjöländer inom bland annat kampen mot barnhandel. De ryska deltagarna berättade om sina strävanden att skapa så gynnsamma förhållanden som möjligt för återvändande ryssar. De betonade också vikten av internationellt samarbete. Enligt Viktoria Ledeneva från ryska inrikesministeriet arbetar för närvarande fyra personer vid det ämbetsverk för integrationsfrämjande som lyder under ministeriet, och hon betonade att den ryska migrations- och integrationspolitiken fortfarande går i barnskorna.

Vid mötet i Schwerin i maj behandlades en politisk analys som arbetsgruppen beställt av Finlands migrationsinstitut. Analysen baserar sig på en enkät bland Östersjöstaternas regeringar som arbetsgruppen genomförde 2018 och 2019, och särskilt på de gemensamma åtgärdsrekommendationer som togs upp i

svaren. Arbetsgruppen sammanträdde i samband med det parlamentariska forum för unga i Östersjöregionen (BSPYF) som parlamentariska Östersjökonferensen och Mecklenburg-Vorpommerns parlament ordnade tillsammans. På grund av det förestående riksdagsvalet deltog inte Finland i mötet.

I oktober sammanträdde arbetsgruppen i samband med forumet för invandring och integration i Hamburg, där sammanlagt 150 representanter från 24 länder deltog. Finlands nya medlem i arbetsgruppen, ledamot Kai Mykkänen, presenterade sig och ansåg det viktigt att parlamenten i Östersjöregionen för en aktiv dialog om invandrings- och integrationspolitiken. Mykkänen önskade att de nationella migrationsmyndigheterna inkluderas i arbetsgruppens arbete och i tillämpningen av dess rekommendationer. Vid arbetsgruppens kommande möten ville han höra om de landspecifika erfarenheterna i fråga om asylsökande som får avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd men ändå stannar kvar i landet. I Tyskland finns det uppskattningsvis cirka en halv miljon papperslösa, i Finland cirka 10 000. Mykkänen såg detta som det största problemet och som en möjlig källa till negativa idéer och brottslighet, och frågade hur asylsökningar skulle kunna behandlas så att människor inte försvinner, hur vi effektivare skulle kunna återsända sökande som inte uppfyller kraven och hur samarbetet med myndigheterna i utreseländerna skulle kunna förbättras.

Huvudtemat för forumet i Hamburg var integration av invandrare. År 2015 upplevde Hamburg en invandringsvåg, och största delen av invandrarna var uttryckligen unga eller minderåriga och anlände utan sina föräldrar. Därför spelade skolor och bildningsanstalter en central roll i integrationen av invandring ungdomarna. Skolorna i Hamburg har sedan 2016 erbjudit en kurs i två faser där undervisningen kombineras med arbetspraktik och socialt umgänge. Genom kursen kan unga invandrare så snabbt och så effektivt som möjligt integreras i sin nya omgivning. Vid forumet i Hamburg hölls sammanlagt 31 workshops. Forumet ordnades i samarbete med parlamentariska Östersjökonferensen och utgjorde ett flaggskeppsinitiativ inom EU:s strategi för Östersjöregionen. Syftet var att utbyta bästa praxis och samla beslutsfattare och de aktörer som möjliggör integration.

Ledamot Carola Veit från Hamburg berättade vid forumet om arbetet i arbetsgruppen och konstaterade att Hamburg har en kosmopolitisk historia och därför är rätt plats att organisera ett forum av det aktuella slaget. Cirka en tredjedel av stadens befolkning, 670 000 invånare, är invandrare. Antalet nya migranter har sjunkit, men situationen är i många avseenden utmanande. I sitt anförande efterlyste Veit solidaritet med invandrarna och konstaterade att Tysklands president Steinmeier har sagt att politikens uppgift är att leda Tyskland till framgång. Det har varit en utmaning att integrera invandrarna i Hamburg. En viktig del av arbetet är att få ut unga på arbetsmarknaden. Hamburgs senat ordnar naturalisationsceremonier som syftar till att integrera invandrare i samhället. Problemen och konflikterna bör diskuteras, men enligt opinionsmätningar fungerar samlevnaden mellan majoritetsbefolkningen och invandrarna bra. Den 29-åriga parlamentariska Östersjökonferensen samarbetar för att integrera invandrare i Östersjöregionen, och kvinnor och invandrabarn som anländer utan föräldrar står i centrum för insatserna, berättade Veit. Parlamentarikerna har också samlat mycket information och bästa praxis som tidigare inte funnits tillgänglig i denna form. Som avslutning på sitt anförande konstaterade Veit att arbetsgruppens slutrapport kommer att publiceras i samband med Östersjökonferensen i augusti nästa år.

2.4. Finlands delegations möten

Finlands delegation höll tre möten under valåret. Finlands Östersjöambassadör, utrikesrådet Helena Tuuri, rapporterade i februari om strategin för Östersjöregionen, som enligt kommissionen bör öka uttryck-

ligen Europeiska unionens synlighet. För närvarande pågår en uppdatering av handlingsplanen för strategin, och ett särskilt ekonomiskt tryck på Östersjösamarbetet skapas också av Storbritanniens eventuella utträde ur Europeiska unionen. I anslutning till detta har kommissionen bett medlemsländerna om information om de nationella prioriteringarna i EU:s strategi för Östersjöregionen. Danmark har med åberopande av kostnadseffektivitetsskäl börjat avprioritera sina satsningar på Östersjösamarbetet och har inte för avsikt att ordna årsmötet för EU:s Östersjöstrategi 2020, utan mötet ordnas i Åbo i juni.

Ledande sakkunnig Kristina Pingoud berättade om arbetet i Östersjöstaternas råds (CBSS) visionsgrupp och om de sju åtgärdsförslag gruppen tagit fram. Organisationen är utsatt för förändringstryck och Danmark har inom ramen för dem föreslagit att Östersjömötena på stats- och utrikesministernivå ska slopas helt och hållet. Polen och Ryssland har motsatt sig idén, medan Finland intagit en flexibel linje. Dialogen är viktigare än strävan efter deltagande på hög nivå, och möjligheten att ordna innehållsmässigt betydelsefulla möten på politisk nivå, exempelvis mellan de ansvariga ministrarna, bör bevaras. Pingoud redogjorde också kort för arbetsgruppen för hållbar utveckling och beslutet att inte höja budgetanslagen för det mellanstatliga rådet. Mötet och Pingoud diskuterade också ungdomssamarbetet i Östersjöområdet och en eventuell starkare roll för nätverket ReGeneration 2030, med tanke på Östersjöregionens ungdomsforum i Schwerin i maj.

Efter riksdagsvalet i juni tillsatte talmanskonferensen Finlands delegation för den parlamentariska Östersjökonferensen, varefter delegationen höll sitt konstituerande möte. Delegationen valde Sakari Puisto (saf) till ordförande och Riitta Mäkinen (sd) till vice ordförande. Vid mötet presenterade sekreteraren Östersjökonferensens tidigare verksamhet och berättade om metoderna och de mest aktuella prioriteringarna.

Vid delegationens möte i november hördes Josefin Hoviniemi och Anja Nystén från Nordiska Miljöfinansieringsbolaget Nefco. Hoviniemi är kommunikationsansvarig och Nystén är äldre direktör med ansvar för att följa upp genomförandet av miljöprojekt. De informerade delegationen om finansieringsbolagets verksamhet och pågående miljöprojekt. Nefco är ett finansinstitut som ägs av de nordiska länderna och som finansierar kommersiella lösningar som gynnar klimatet och stöder företagens gröna tillväxt. Med undantag för Östersjöområdet är merparten av Nefcos projekt, vars insats varierar mellan 30 000 och 5 000 000 euro, placerade utanför de nordiska länderna. De projekt som pågår i de baltiska länderna och Ryssland gäller uttryckligen rening av avloppsvatten. Nefco, tillsammans med Fortum, som bland annat ansvarar för analyserna, deltar i ett projekt för sanering av avfallsanläggningen Krasnyj Bor nära S:t Petersburg. Dessutom pågår i Lettland ett projekt som stöder lokal fiskodling i recirkulerande vattenbassänger och som syftar till att minska näringsbelastningen i Östersjön. John Nurminens Stiftelse driver ett närfiskprojekt som finansieras med medel ur Helcoms fond för aktionsplanen för Östersjön (BSAP) och där mindre värdefull fisk blir livsmedel bland annat inom ramen för varumärket Pirkka. Samma koncept ska också exporteras till Åland och Sverige. Nefcos företrädare uttryckte avslutningsvis önskemål om ett närmare samarbete med Östersjöparlamentarikerna och om möjlighet att delta i nästa Östersjökonferens.

3. ARKTISKA PARLAMENTARIKERKONFERENSEN

Det arktiska samarbetet under 2019 präglades också på parlamentarisk nivå av resultaten från Arktiska rådets utrikesministermöte i maj – eller snarare av bristen på resultat. Utrikesministrarna i regionen kunde inte enas om en gemensam deklaration om politiskt stöd åt samarbetet kring miljöfrågor i regionen. De största meningsskiljaktigheterna fanns inom klimatpolitiken. Som en kompromiss gav ländernas utrikesministrar ett gemensamt utlåtande om samarbetet i regionen. I sin helhet ansågs Finlands ordförandeskap i Arktiska rådet ha varit lyckat, och även parlamentarikerna delade denna slutsats.

Parlamentarikerna i den arktiska regionen uttryckte sin oro över kontinuiteten i och resultaten av samarbetet. Efter Arktiska rådets utrikesministermöte ville de visa sitt starka stöd för det viktiga arktiska samarbetet och Arktiska rådets arbete. Ett annat viktigt mål under 2019 var att göra Europaparlamentet och Förenta staternas kongress mer delaktiga i det parlamentariska samarbetet i regionen. För att främja målet kontaktade representanter för Finlands arktiska delegation såväl EU-kommissionen och Europaparlamentet som Förenta staternas kongress.

Nationellt ansågs det dessutom viktigt att riksdagens arktiska delegation hålls så väl informerad som möjligt om översynen av Finlands nationella arktiska politik och att den får tillfälle att föra fram ett parlamentariskt perspektiv i diskussionerna. Det framfördes en stark önskan från de arktiska parlamentarikernas sida om att EU:s arktiska politik uppdateras så att unionen kan engageras i utvecklingen av regionen och skyddet av den arktiska miljön.

Under verksamhetsåret hölls ingen parlamentarisk konferens för den arktiska regionen. Den förra hölls i Enare 2018 och nästa hålls i Tromsø i Norge i 2021.

3.1. Finlands delegation

Efter vårens riksdagsval valdes en ny delegation, och vid dess konstituerande möte den 25 juni 2020 utsåg delegationen ledamot Mikko Kärnä (cent) till ordförande och ledamot Satu Hassi (gröna) till vice ordförande. Delegationen sammanträdde tre gånger under året och träffade sakkunniga också mellan de ordinarie mötena.

Vid höstens första delegationsmöte deltog ambassadör Harri Mäki-Reinikka och Pekka Shemeikka, tjänsteman med ansvar för arktiska frågor vid enheten för norra Europa vid utrikesministeriets Europaavdelning. Reinikka och Shemeikka berättade om resultaten och erfarenheterna av Finlands ordförandeskap 2017–2019. Finlands ordförandeskap ansågs i allmänhet vara lyckat, även om utrikesministermötet i maj inte uppfyllde alla förväntningar. Rådets arbete kan förväntas fortsätta på en god nivå, eftersom rådets arbetsgruppers arbetsprogram antogs. Finland fick mycket beröm för sitt ordförandeskap, och det ansågs till exempel viktigt att gå vidare med det meteorologiska samarbetsinitiativet. Efter Finland övergick ordförandeskapet till Island, som under sin period särskilt framhäver skyddet av haven i regionen.

Specialsakkunnig Nina Brander från strategiavdelningen vid statsrådets kansli berättade om arbetet i den delegation för arktiska frågor som tillsatts av statsrådet och om tillsättandet av en ny delegation i slutet av 2019. Brander lyfte fram utarbetandet av en ny arktisk strategi under statsrådets kanslis samordningsansvar.

Marja-Leena Vuorenpää, ledande sakkunnig vid Rysslandsenheten inom utrikesministeriets Östavdelning, redogjorde för samarbetsfrågorna i Barentsregionen. Barents euroarktiska råd (BEAC) har som mål

att främja stabilitet och hållbar utveckling på Nordkalotten och i de nordvästra delarna av Ryssland. Sveriges tvååriga ordförandeskap i BEAC löpte ut i oktober 2019, varefter ordförandeskapet övergick till Norge.

Vid delegationens möte i november berättade statssekreterare Raimo Luoma från statsrådets kansli om målen, beredningen och tidsplanen för Finlands nya arktiska strategi. Finlands ambassadör för Arktis och Antarktis Petteri Vuorimäki från enheten för norra Europa vid utrikesministeriets Europaavdelning inledde med ett anförande om aktuella frågor i Arktiska rådet och om Finlands verksamhet i rådet. Vuorimäki betonade Finlands arktiska roll och att Finland är aktivt i både arktiska och antarktiska frågor. Arktiska frågor är viktiga för Finland, men Finland har sedan 1989 också varit part i Antarktisfördraget och är en av de 29 konsultativa staterna (stater med beslutanderätt vid de konsultativa mötena). Antarktisfördragets årsmöte 2020 hålls i Helsingfors. Vid mötet ansåg ordföranden, ledamot Kärnä, att det är viktigt att det i strategin också anvisas medel för att möjliggöra målen. Kärnä hoppades också att EU-politiken främjas så effektivt som möjligt, så att Finlands arktiska kompetens kan utnyttjas också i vidare utsträckning.

3.2. Arktiska parlamentarikerkonferensens ständiga kommittés möten

Den ständiga kommittén för den arktiska parlamentarikerkonferensen leder de arktiska parlamentariskernas arbete mellan konferenserna. Den består av ordförandena för delegationerna från de åtta medlemsländerna och företrädare för observatörländerna och Europaparlamentet. År 2019 sammanträdde ständiga kommittén tre gånger och besökte i slutet av året New York och Washington.

Ständiga kommitténs möte i Murmansk den 27–29 mars behandlade Rysslands arktiska politik och landets planer på att utveckla Nordostpassagen. Samtidigt bekantade sig ledamöterna med samarbetet i Barentsregionen.

I mötet deltog förutom parlamentarikerna i den arktiska regionen också Andrei Tšibis, som nyligen tillträtt posten som guvernör för Murmanskregionen. Guvernören betonade vid diskussionerna hur Arktis är en klar prioritering för Ryssland, eftersom cirka 10 procent av landets export och 20 procent av brutonationalprodukten redan nu produceras i regionen. Guvernören ansåg att Murmansks läge och ställning garanterar staden en viktig roll i främjandet av Rysslands arktiska politik och att Murmanskregionen bör utvecklas som landets arktiska centrum. När det gäller det internationella samarbetet betonade ryssarna en fredlig utveckling i regionen och ökat samarbete. Regionens ekonomiska utveckling och transportinfrastruktur har en viktig roll. Rysslands förhoppning är att de allt tätare handelsekonomiska relationerna ska öka hela den arktiska regionens globala betydelse.

Kari Kulmala (saf), medlem av Finlands delegation, ansåg det vara viktigt att staterna i regionen förbinder sig att skydda haven och satsar särskilt på att minska mängden plastskräp, eftersom plasten hotar såväl den marina naturen som djurs och människors hälsa.

När det gäller regionalt samarbete noterades det nära partnerskapet mellan de ryska och de norska regionerna. Norges nordliga regioner har goda relationer med Murmanskregionen och handeln är aktiv. De ryska parlamentarikerna uppmuntrade också finländarna att intensifiera de handelsekonomiska relationerna med de ryska regionerna.

Ständiga kommitténs vårmöte 2019 hölls i Ottawa, Kanada, den 23–24 maj. På grund av närheten till riksdagsvalet deltog ingen från Finlands delegation i mötet. Vid mötet diskuterades den ständiga kommitténs mål och riktlinjer i anslutning till beslutet av Arktiska rådets utrikesministermöte att inte godkänna en gemensam deklaration. Det är enligt ledamöterna en oroväckande signal, och det är nu viktigt

att visa sitt stöd för Arktiska rådets fortsatta arbete. Medlemmarna i ständiga kommittén lovade att ta upp frågan med sina regeringar.

Vid mötet rapporterade Kanadas ambassadör för arktiska frågor Alison LeClaire om utrikesministermötet i Rovaniemi. Hon ville inte alltför starkt betona betydelsen av att det inte gavs någon deklaration, utan lyfte särskilt fram att arbetet i rådets arbetsgrupper fortsätter som normalt. Eftersom planerna för alla arbetsgrupper inom rådet godkändes i Rovaniemi, kan man enligt LeClaire med fog hävda att det fortsatta samarbetet vilar på en stark grund.

När det gäller frågan om kontinentalsockeln informerades ständiga kommittén om att Kanada nyligen lagt fram ett förslag till FN:s kommission för avgränsande av kontinentalsockeln. Också Ryssland och Danmark hade för avsikt att lägga fram egna förslag som delvis avviker från Kanadas förslag. I diskussionen med experter på havsrättskonventionen diskuterades risken för att ländernas divergerande förslag till avgränsande av kontinentalsockeln kan leda till konflikter, vilket också uppmärksammats i offentligheten. Konventionsexperterna ansåg dock inte att detta var något större hot, eftersom alla länder i regionen strävar efter att nå ett förhandlingsresultat.

Ständiga kommittén hade bjudit in representanter för Arktiska rådets AMAP-arbetsgrupp (*Arctic Monitoring and Assessment Programme*) för att berätta om klimatförändringen i den arktiska regionen och dess konsekvenser. Enligt arbetsgruppen är klimatuppvärmningen i den arktiska regionen snabbare än vad som tidigare uppskattats. Den arktiska regionen värms upp till och med dubbelt eller tre gånger mer än det globala genomsnittet. I en rapport till Arktiska rådet varnar forskarna för att tiden håller på att ta slut och att beslutsfattarna förväntas vidta snabba åtgärder för att begränsa utsläppen.

Arktiska ekonomiska rådet gav en översikt över rådets strategier och en uppdatering angående deltagande företag och organisationer. Ekonomiska rådet strävar efter att minska handelshindren i den arktiska regionen och samtidigt tillhandahålla bästa tillgängliga teknik för företag som är verksamma i regionen. Rådet strävar också efter att lansera ett separat arktiskt investeringsprotokoll för en hållbar styrning av investeringsverksamheten i regionen. De arktiska parlamentarikerna har också själva betonat företagets ansvar i den arktiska regionen och föreslagit att Arktiska ekonomiska rådet fortsätter detta viktiga arbete.

Ständiga kommitténs tredje möte hölls i Bodø i Norge den 18 november, i samband med konferensen för den nordliga dimensionen. Tid och plats valdes för att de arktiska parlamentarikerna skulle ha möjlighet att delta också i diskussionerna om den nordliga dimensionen. På ständiga kommitténs egen agenda stod klimatförändringsarbetet, regionens ekonomiska utveckling och säkerhetsfrågor. Från riksdagen deltog den arktiska delegationens ordförande Mikko Kärnä (cent) och vice ordförande Satu Hassi (gröna), som också var en av huvudtalarna vid konferensen för den nordliga dimensionen.

Under kommitténs utfrågningar framkom det hur lite tid vi har kvar för att förebygga klimatförändringens negativa effekter. Enligt den internationella klimatpanelen IPCC har staterna endast drygt tio år på sig att ingå åtaganden och utsläppsminskningar för att målen i Parisavtalet ska kunna nås. Delegationens ordförande ledamot Kärnä betonade de stora aktörernas ansvar och engagemang. Om de största industriländerna inte axlar sitt ansvar kan klimatuppvärmningen inte stoppas. Det är uttryckligen i de norra regionerna som konsekvenserna först blir märkbara. Kärnä förhörde sig också om Norges möjligheter att öka klimatfinansieringen.

I diskussionerna om efterspanings- och räddningsverksamheten ansågs det arktiska området vara ytterst utmanande på grund av långa avstånd och bristfällig infrastruktur. Norges sjöbevakning övervakar ett

havsområde som är många gånger större än Norges landterritorium och där trafiken håller på att öka. Det finns en oro för att kuststaterna i området i nuläget inte har möjlighet att genomföra stora efterspannings- eller räddningsinsatser om ett stort kryssningsfartyg hamnar i sjönöd. Parlamentarikerna ansåg det därför viktigt att regionens kustbevakningar fortsätter sitt samarbete i området och att den polarkod som Internationella sjöfartsorganisationen har fastställt följs.

Kommitténs medlemmar visade en vilja att i sina diskussioner också ta upp frågor som gäller hård säkerhet. Av hävd har dessa frågor inte hört till vare sig Arktiska rådets eller de arktiska parlamentarikernas arbete, men många såg att man ändå inte kan blunda för dem. Ett bra alternativ ansågs vara att vid ett separat evenemang informera sig om de nationella säkerhetsnarrativen angående Arktis. Enligt kommitténs ordförande Eirik Sivertsen (Norge) kunde detta bidra till att kommittéledamöterna får en bättre förståelse för varandras bekymmer och synpunkter och inte behöver försvara rent nationella synpunkter.

En delegation från ständiga kommittén besökte FN och Förenta staternas kongress den 9–12 december. I delegationen ingick kommitténs ordförande Eirik Sivertsen, ledamot Mikko Kärnä och den isländska kollegan Ari Trausti Guðmundsson. Besöket hade två mål: dels att engagera Förenta staternas kongress mer aktivt i det arktiska parlamentssamarbetet, dels att till FN-organen förmedla den arktiska regionens budskap – särskilt ur invånarnas perspektiv – om hur klimatförändringen påverkar regionen och hur man kan försöka anpassa sig till förändringarna.

Enligt företrädarna för Förenta staternas kongress och direktörerna för olika forskningsinstitut har de arktiska frågorna kommit upp på agendan också i Washington under de senaste åren. Det beror delvis på det intresse som Kina visat för regionen, men också på regionens bredare geopolitiska betydelse. Delegationen träffade i Washington bland annat senator Lisa Murkowski, som också är kongressledamot i det arktiska parlamentariska samarbetet, och senatorerna Sheldon Whitehouse och Joe Manchin. Senatorerna Lisa Murkowski och Sheldon Whitehouse uttryckte oro över klimatförändringens konsekvenser. Som ett resultat av diskussionerna kom man överens om att utreda hur kongressen i högre grad kan engageras i samarbetet i den arktiska regionen. Det är värt att notera hur de amerikanska representanternas intresse för klimatförändringen verkade vara särskilt beroende av hur förändringen påverkar deras hemstater.

Mötena vid FN avslöjade en iögonfallande oro för att klimatmålen inte kommer att nås. Budskapet var oroväckande: utan privat kapital går det inte att skära ned utsläppen. I diskussionerna med Ulrika Modéer, representant för FN:s miljöprogram, låg fokus särskilt på haven och skyddet av dem. Delegationens företrädare uttryckte en förhoppning om stöd för sitt initiativ om ett temaår för haven, vilket skulle öka den internationella synligheten för havens tillstånd. Norrmännen ville genom mötena dessutom utreda förutsättningarna för att inrätta en garantifond med målet att öka de privata investeringarna i grön teknik. Om detta lyckas skulle Kärnä också emotse en ökning av EU:s miljöfinansiering.

3.5. Delegationen för arktiska frågor

Delegationen för arktiska frågor är tillsatt av statsrådets kansli och har till uppgift att sammanföra de viktigaste arktiska aktörerna i Finland. Delegationen ska stödja och stärka Finlands arktiska politik och medverka till att målen för den uppfylls. Medlemmarna i riksdagens delegation i arktiska parlamentarikerkonferensen har närvaro- och yttranderätt vid delegationens möten.

Arktiska delegationens första evenemang för året ordnades i Kuusamo den 12 mars. Statssekreterare Paula Lehtomäki ansvarade för ordnandet av evenemanget. Tyngdpunkten låg på utbildnings- och urfolksfrågor, särskilt med tanke på digitaliseringen samt EU:s arktiska politik och utvecklandet av den. Delegationen fick också en översikt av Kinas och Koreas arktiska ambassadörer Gao Feng och Park Heung-

kyeong om respektive lands arktiska politik. I diskussionerna med generalsekreteraren för Arktiska rådets arbetsgrupp för biologisk mångfald CAFF (*Conservation of Arctic Flora and Fauna*) Tom Barry och den följande generalsekreteraren Mark Marissink behandlades möjligheterna och utmaningarna för gruvindustrin i den arktiska regionen. Verkställande direktör Jari Hentilä från Naturpolis Oy berättade om Kuu-samo och regionens utveckling samt om näringslivets prioriteringar.

I utbildningsdiskussionen fästes uppmärksamhet vid gymnasienätet. Det ansågs viktigt att utbildningsfrågorna lyfts fram också efter Finlands ordförandeskap i Arktiska rådet. Ledamöterna Mari-Leena Talvitiie (saml) och Kari Kulmala (saf) betonade i sina anföranden utbildningsfrågorna och vikten av att det finns studiemöjligheter i de nordliga regionerna. Även Uleåborgs universitets och Lapplands universitets centrala roll i den arktiska forskningen och utbildningen togs upp.

I diskussionerna om dataförbindelser ansågs det nödvändigt att öka antalet sjökablar och landförbindelser, eftersom de har större överföringskapacitet än satelliter. I och med att 5G blir allt vanligare kan mikrooperatörer vara en lösning i glest befolkade arktiska områden. I diskussionen fästes uppmärksamhet vid priset på och tillgången till dataförbindelser.

Vid diskussionerna om urfolken diskuterades bland annat det nordiska sameavtalet, som förhandlats fram mellan regeringarna och sametingen i Norge, Sverige och Finland. Avtalet paraferades i januari 2017. Det centrala i avtalet är att det möjliggör ett bättre samarbete i synnerhet för att trygga förutsättningarna att bevara samiska språket och den samiska kulturen.

Vid delegationens möte i juni låg tyngdpunkten på den arktiska säkerheten.

Mathieu Boulègue, forskare vid Chatham House, presenterade fynden i en rapport om Rysslands militära strategier i den arktiska regionen. Utrikespolitiska institutets direktör Teija Tiilikainen berättade om stormakterna Rysslands och Kinas intressen och konfliktpotential i den arktiska regionen. Rysslands intressen i den arktiska regionen hänför sig till skyddet av landets egna resurser och av ställningen som största arktiska kuststat. Också Kina har ansetts stärka sin stormaktsposition globalt med stöd av sin ekonomiska potential och sina infrastrukturprojekt, inklusive utvidgningen av den så kallade Sidenvägen till den arktiska regionen. Kinas intressen i den arktiska regionen hänför sig till tryggheten av en fri sjöfart, men också till energireserverna och det internationella regelverket. Landet söker på sina egna villkor samarbete med Ryssland för att få tillgång till energireserver.

I diskussionerna aktualiserades bland annat EU:s roll i den arktiska regionen. Enligt Tiilikainen har frågan många dimensioner där kompetensen ligger hos unionen. EU bör beakta det arktiska området också ur säkerhetspolitisk synvinkel.

Ambassadör Aleksi Härkönen och verkställande direktör Tero Vauraste gav en sammanfattning av Finlands ordförandeskap i Arktiska rådet. Som ordförandeland 2017–2019 fokuserade Finland på genomförandet av Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling inom det arktiska samarbetet. Finland befäste ett fortsatt arktiskt samarbete under sitt ordförandeskap, också på högsta politiska nivå. Huvudteman var miljöskydd, meteorologiskt samarbete, kommunikationsförbindelser och utbildning.

Det sista mötet under Arktiska delegationens verksamhetsperiod hölls i Helsingfors den 26 september. Ordförande för mötet var statssekreterare Raimo Luoma. Under mötet diskuterades delegationens resultat under den gångna mandatperioden, och statssekreterare Luoma lade fram ett förslag till centrala riktlinjer för det arktiska samarbetet i det nya regeringsprogrammet.

Luoma lyfte fram att tillräckliga resurser för genomförandet av strategin bör tryggas. I enlighet med målen i regeringsprogrammet betonade ordföranden också betydelsen av Arktiska rådet och Arktiska ekonomiska rådet. I all verksamhet ska naturens bärkraft, klimatförändringen, hållbar utveckling och urfolken beaktas. Finlands mål bör fortsättningsvis vara att hålla området utanför de internationella spänningarna. Under diskussionen fick regeringsprogrammet tack för att det särskilt har beaktat urfolkens ställning.

Ambassadören för arktiska och antarktiska frågor Petteri Vuorimäki betonade Finlands stora globala roll i polarfrågor. Finland är en av åtta permanenta medlemmar i Arktiska rådet och en av de 29 konsultativa (beslutsfattande) parterna i Antarktiskfördraget. Antarktiskfördraget medlemmar och andra inbjudna möts under två veckor varje år för att diskutera frågor i anknytning till fullgörandet av fördraget. Våren 2020 ordnas mötet i Helsingfors, vilket ger Finland ett utmärkt tillfälle att lyfta fram sin roll i den arktiska och antarktiska kontexten. När det gäller EU medgav ambassadör Vuorimäki att de arktiska frågorna hittills inte har stått högt på unionens prioritetslista, men konstaterade också att Finland strävar efter att ändra på det under sin ordförandeskapsperiod i EU.

4. INTERPARLAMENTARISKA UNIONEN (IPU)

Interparlamentariska förbundet (IPU) arbetar på ett globalt plan för att stärka parlamentarismen. Unionen är ett oberoende debattforum för att sprida exempel på bästa praxis och ger samtidigt en bred bild av läget för demokrati och mänskliga rättigheter i världen.

IPU:s centrala teman är starka och representativa parlament, jämställdhet mellan könen, mänskliga rättigheter, hållbar utveckling, fred och säkerhet, ungas delaktighet och global styrning. Framträdande teman under årets generalförsamlingar var utbildningens betydelse, internationell rätt samt klimat- och hållbarhetsfrågor.

Sedan 2010 har antalet medlemmar ökat från 155 till 179. Organisationen har dessutom 13 associerade medlemmar. Samtidigt som IPU kommit närmare sitt mål om globalt medlemskap har styrkeförhållandena mellan de geopolitiska grupperna gradvis förändrats. Därför blir polariseringen mellan fria demokratier å ena sidan och svagare demokratier å andra sidan alltmer uppenbar. Utvecklingen återspeglar den globala demokratiutvecklingen under det gångna decenniet.

Stommen i IPU:s verksamhet utgörs av de två årliga församlingarna. År 2019 hölls de i Doha och Belgrad. De är ett ypperligt forum för debatt eftersom största delen av parlamenten i världen är representerade där. Församlingarna ger deltagarna möjlighet att jämföra bästa parlamentariska praxis, såväl i plenumdebatterna som i arbetet i utskotten och de många arbetsgrupperna. De ger också tillfälle att bygga upp och upprätthålla bilaterala relationer till parlamenten i olika länder. Finlands IPU-delegation deltog i båda församlingarna och utnyttjade aktivt alla till buds stående medel att stärka det parlamentariska samarbetet.

4.1. Styrelsen för Interparlamentariska unionen

IPU:s styrelse (*Executive Committee*) består av unionens president och 15 företrädare för de sex geopolitiska grupperna. Styrelseledamöternas mandat är fyra år. Styrelsen beslutar bland annat om IPU:s årliga arbetsprogram och budget.

Vid höstförsamlingen i Belgrad valde styrelsen nya medlemmar i stället för de parlamentariker vars mandatperiod då löpte ut. Styrelsen fick sju nya medlemmar: Cecilia Widegren, ordförande för Sveriges IPU-delegation, och J. Mudenda, Zimbabwe, A. Saidov, Uzbekistan, J. P. Letelier, Chile, R. Rabbani, Pakistan, P. Krairiksh, Thailand samt E. Anyaku, Uganda. De nya styrelsemedlemmarnas fyraårsperioder löper ut i oktober 2023.

Det styrelseärende som kanske väckte mest diskussion i gruppen 12 plus var initiativet från IPU:s vice president Konstantin Kosatjev (Ryssland) om att inrätta en arbetsgrupp för politiska sanktioner. I initiativet hävdas det att politiska sanktioner utnyttjas som politiskt motiverade påtryckningsmedel i den internationella politiken, och att sanktionerna dessutom är orättvisa och ineffektiva. I initiativet redogörs dock inte för varför eller under vilka omständigheter sanktioner tillämpas. IPU:s styrelse godkände initiativet. Åtskilliga delegationer ansåg att arbetsgruppens mandat var oklart eller omöjligt att godkänna. IPU:s sekretariat ska utreda arbetsgruppens mandat.

I samband med höstförsamlingen godkändes IPU:s budget för 2020 (17 798 000 schweiziska franc, CHF). Medlemsparlamentens andel av detta är 10 959 200 CHF. Finlands betalningsandel minskade från föregående år med 4 200 CHF, och uppgår år 2020 till 63 600 CHF. Medlemsländernas betalningsandelar ökade i sin helhet med 444 000 CHF jämfört med föregående år. Detta förklaras av den femte globala

talmanskonferensen i Wien i augusti 2020 och av stödet till Rwandas parlament för att organisera IPU:s höstförsamling 2020. Kina var med sin betalningsandel på 11,75 procent den största bidragsgivaren.

4.2. Interparlamentariska unionens församlingar

Interparlamentariska unionen sammanträder i plenum två gånger om året. Församlingen för en allmän debatt om ett på förhand överenskommet ämne. Därutöver för den en aktuell debatt i någon fråga samt behandlar de permanenta utskottens resolutioner.

IPU:s centrala teman år 2019 var starka och representativa parlament, jämställdhet mellan könen, mänskliga rättigheter, hållbar utveckling, fred och säkerhet, ungas delaktighet och global styrning. Framträdande teman under årets församlingar var utbildningens betydelse, internationell rätt samt klimat- och hållbarhetsfrågor.

Interparlamentariska unionens 140:e församling hölls i Doha, Qatar, i april. I församlingen deltog över 800 parlamentariker från 160 länder, däribland talmännen för 80 parlament. Som avslutning på församlingen antogs en resolution som underströk utbildningens stora betydelse för att främja fred och säkerhet samt för att stödja demokrati och mänskliga rättigheter. Riksdagens representanter i församlingen var ledamöterna Riitta Myller (sd) och Kari Uotila (vänst).

Arbetet mot terrorism lyftes fram på ett synligt sätt vid församlingen i Doha. Arbetsgruppen mot terrorism och våldsamt extremism, som godkändes vid höstförsamlingen 2017, har väckt mycket diskussion i IPU, särskilt i gruppen 12 plus. IPU har strävat efter att intensifiera samarbetet med FN också i denna fråga. I Doha offentliggjordes att FN ger IPU ett bidrag på 2,1 miljoner amerikanska dollar med anledning av det femåriga initiativet om parlamentariska åtgärder mot terrorism. I Doha deltog också FN:s undergeneralsekreterare med ansvar för terrorismbekämpning Vladimir Voronkov. Han underströk de nationella parlamenten stora roll i strävan att bringa lagstiftningen i linje med de internationella instrumenten och avtalen för terrorismbekämpning. Generalförsamlingen fick också höra nigerianska Falmata Bonus berättelse om hur hon lyckades fly från Boko Haram.

På Dohaförsamlingens avslutningsdag fördes också en intensiv debatt om Jemens deltagande i den följande församlingen. IPU har beslutat att alla parter som var företrädare i det föregående valda parlamentet ska vara representerade i landets kommande delegation. Vissa länder, särskilt Egypten, motsatte sig starkt detta och konstaterade att det nuvarande parlamentet är landets lagliga parlamentariska representation.

Interparlamentariska unionens 141:a församling hölls i Belgrad i oktober. I mötet deltog över 700 parlamentariker från 152 medlemsländer, inklusive över 70 talmän och 40 vice talman. Från Finland deltog ledamöterna Heli Järvinen (gröna), Sebastian Tynkkynen (saf), Anne Kalmari (cent) och Sari Tanus (kd).

Det var andra gången som IPU:s församling hölls i Belgrad; den första gången var 1963 när Tito var president i Jugoslavien. Den här gången var också första gången på 20 år som en församling i Europa hölls någon annanstans än Genève.

Vid mötet i Belgrad firades organisationens 130-årsjubileum. Såväl IPU:s president Gabriela Cuevas Barron som dess generalsekreterare Martin Chungong underströk IPU:s 130-åriga erfarenhet av interparlamentariskt samarbete och dess roll som brobyggare och fredsmedlare. President Cuevas Barron konstaterade att utbildning är av central betydelse för att bekämpa främlingsfientlighet och extremism och för att bygga upp en fungerande demokrati. Vid sessionen godkändes också en förklaring för att hedra FN:s 30-åriga konvention om barnets rättigheter.

I samband med församlingen ordnades ett LGBTI-relaterat sidoevenemang, *Leaving no-one behind*, där Sebastian Tynkkynen (saf) deltog på den finska delegationens vägnar. Det beslutades att sidoevenemanget skulle ordnas eftersom det trots försök inte tagits upp på ständiga utskottets dagordning för tidigare församlingar.

4.2.1. Utskottens resolutioner och paneldebatter

Inom IPU finns fyra ständiga utskott som utarbetar förslag till resolutioner. Dessa antas i utskotten och slutgiltigt av församlingen i plenum. Utöver resolutionerna ordnar utskotten paneldebatter och expertutfrågningar.

Ständiga utskottet för fred och internationell säkerhet godkände i april 2019 i Doha en resolution om förbud mot användning av legosoldater och utländska stridande. Förslaget till resolution var problematiskt för Finland och åtskilliga andra länder i gruppen 12 plus. Finland, Sverige och Norge deltog aktivt i behandlingen av resolutionen och lade fram flera ändringsförslag. Resolutionen stöder sig på FN:s konvention om legosoldater (1989), som bland annat förutsätter att parterna kriminaliserar verksamhet som legosoldat samt uppmanar staterna att verkställa bestämmelserna i konventionen och ansluta sig till den. Finland är inte part i konventionen. Endast några få EU-länder har anslutit sig till den. Att Finland inte anslutit sig har motiverats bland annat med svårigheten att tillräckligt entydigt definiera begreppet legosoldat. Dessutom har de nordiska länderna ansett det problematiskt att en stat betraktas som ansvarig för sina medborgares verksamhet som legosoldat, med tanke på att det är omöjligt för staten att övervaka om en person som reser utomlands ämnar bli legosoldat där. Den slutliga resolutionen, som antogs av församlingen, innehöll mycket från det ursprungliga utkastet, varför Finland (liksom bland annat Sverige, Norge och Island) reserverade sig mot resolutionen i dess helhet.

Vid höstförsamlingen i Belgrad ordnade utskottet för fred och internationell säkerhet paneldebatter om resolutionen "Mot en kärnvapenfri värld", som antogs 2014, och om kriminalisering av penningtvätt. Utskottet höll också en expertutfrågning om parlamentariska strategier för att stärka fred och säkerhet med hänsyn till klimatrelaterade hot och risker. Resultaten från utfrågningen utgör grunden för en resolution som planeras bli antagen av IPU:s vårförsamling 2020. Ledamot Tynkkynen från den finska delegationen deltog i ständiga utskottets arbete.

Ständiga utskottet för hållbar utveckling, finans och handel godkände i Doha en resolution om betydelsen av fri och rättvis handel och investeringar för att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling. I resolutionen, som togs fram på förslag av Australien, Ghana och Serbien, fästes särskild vikt vid ekonomisk jämlikhet, hållbar infrastruktur, industrialisering och innovation.

I Belgrad ordnade utskottet en diskussion om integreringen av digitalisering och cirkulär ekonomi för att uppnå målen för hållbar utveckling. Utskottet ordnade också en del av förberedelserna inför det parlamentariska möte som ordnas i samband med FN:s klimatkonferens (COP25) i december 2019. I utskottet arbete deltog Anne Kalmari från Finlands delegation.

Utskottet för demokrati och mänskliga rättigheter tog fram en resolution om global tillgång till hälso- och sjukvård senast 2030. Ledamot Sari Tanus deltog i arbetet med resolutionen. Vid beredningen av resolutionen betonade Finlands delegation bland annat urfolkens ställning och alla utsatta grupper. I diskussionen i Belgrad deltog världshälsoorganisationens generaldirektör Tedros Adhanom Ghebreyesus. Han sade att det just nu finns en oerhörd vilja och ett politiskt engagemang för tanken att hälsa är en mänsklig rättighet som tillhör alla, inte bara ett fåtal privilegierade. Han anser att resolutionen

är ett viktigt steg på vägen mot att omvandla det politiska åtagandet till konkret lagstiftning och resurser för global hälso- och sjukvård.

Utskottet för demokrati och mänskliga rättigheter har valt åtgärder mot sexuellt utnyttjande av barn på internet som tema för sin resolution 2020. Till rapportörer valdes A. Gerkens, Nederländerna, J. Oduol, Kenya och en företrädare för Thailands delegation.

4.2.2. Ämnen för den allmänna debatten

För varje konferens väljs ett allmänt debattämne. Vid vårförsamlingen i Doha var ämnet parlamentets roll i främjandet av utbildning för att stärka fred, säkerhet och rättsstatsprincipen (*Parliaments as platforms to enhance education for peace, security and the rule of law*). Ledamot Riitta Myller höll den finska delegationens anförande. Hon betonade betydelsen av jämlikhet och stora satsningar på utbildning i byggandet av det finländska välfärdssamhället. Hon lyfte också fram vikten av yttrandefrihet, fria medier och rättssystemet som grundläggande värden i en rättsstat.

Vid höstförsamlingen i Belgrad var temat för den allmänna debatten hur internationell rätt kan stärkas genom parlamenten och deras mekanismer och genom regionalt samarbete (*Strengthening international law: Parliamentary roles and mechanisms, and the contribution of regional cooperation*). Som sammanfattning av den allmänna debatten godkände Belgradförsamlingen en deklaration om ämnet. Under den allmänna debatten höll den finska delegationens ordförande Heli Järvinen och vice ordförande Sebastian Tynkkynen anföranden. I sitt anförande betonade ledamot Järvinen rättsstatsprincipens grundläggande betydelse för den finländska samhällsutvecklingen och lyfte som en konkret aktuell och utmanande internationell rättsfråga fram frågan om hur situationen för invånarna i lägret al-Hol ska lösas. Ledamot Tynkkynen talade under den del av den allmänna debatten som var vikt för unga parlamentariker. I sitt anförande betonade han demokrati och självbestämmanderätt samt den centrala roll som legitimiteten i maktutövningen har i samhällsutvecklingen.

4.2.3. Brådskande ämnen under församlingen

Församlingen väljer vanligen vid varje möte ett så kallat brådskande ämne (emergency item), om vilket det förs en aktuell debatt.

Interparlamentariska unionen har fäst stor uppmärksamhet vid klimatförändringen och därmed relaterade katastrofer. Det brådskande ämnet vid vårförsamlingen i Doha gällde åtgärder för att hjälpa offren för orkanen Idai (*Call for urgent international action to support Mozambique, Malawi and Zimbabwe hit by Cyclone Idai*). Orkanen i mitten av mars 2019 ledde till flera hundra dödsfall i Moçambique, Zimbabwe och Malawi, och över 100 000 människor blev hemlösa. Resolutionen uppmanar staterna att investera i åtgärder för att avvärja och förbereda sig på klimatskador.

Vid höstförsamlingen i Belgrad föreslog Frankrike och den västerländska geopolitiska gruppen (12 plus), till vilken Finland och alla andra EU-länder hör, att Turkiets operation i norra Syrien tas upp som ett brådskande ämne. Indiens delegation lyfte fram klimatförändringen som tema. Båda förslagen samlade ett stort antal röster, och Indiens förslag valdes. Det kan nämnas att om endast tre delegationer i 12 plus hade röstat mer strategiskt, det vill säga att de lagt negativa röster på de konkurrerande förslagen, så hade resultatet blivit ett annat. Frågan väckte därför diskussion i gruppen 12 plus om röstningsbeteendet och gruppdisciplinen. Det ämne som Indien föreslog är naturligtvis viktigt, men i det aktuella valet var rangordningen mellan förslagen klar för gruppen 12 plus (ett betydande undantag utgjorde Turkiet, som också ingår i 12 plus).

4.3. Styrelsen för Finlands IPU-grupp

Efter riksdagsvalet 2019 organiserade sig riksdagens IPU-grupp i början av höstsessionen, då ledamot Heli Järvinen (gröna) valdes till ordförande och Sebastian Tynkkynen (saf) till vice ordförande. Styrelsen för Finlands IPU-grupp sammanträdde tre gånger under året. Finlands IPU-grupp bedriver regionalt samarbete i olika sammansättningar.

Medlemsländerna i IPU delas in i sex geopolitiska grupper, varav nästan alla europeiska länder och några utomeuropeiska "västländer" bildar gruppen 12 plus. Gruppen behandlar praktiskt taget församlingens hela föredragningslista vid möten före och under församlingen. Vid mötena rapporterar gruppens representanter i IPU:s styrelse, de permanenta utskotten och andra utskott och arbetsgrupper om respektive organs verksamhet. Samtidigt bestäms det vilka som ska utses till de poster som hör till gruppen och diskuteras eventuella andra poster som inte särskilt fördelats bland de geopolitiska grupperna. Ordförandeland för 12 plus under 2019 var Portugal och ordförande var Duarte Pacheco. Det portugisiska ordförandeskapet fortsätter till utgången av 2020.

Under året var Norge ordförandeland för det nordiska samarbetet i IPU. Det hör till ordförandelandet att ordna ett förberedande möte före båda församlingarna. På mötena går man igenom agendan för församlingen, presenterar ärendena för de nordiska delegaterna och samordnar de nordiska ländernas hållning i frågorna. Ordförandelandet kan sätta fokus på särskilda teman och bland annat välja mötesplats. Dessutom arrangerar ordförandelandet en nordisk arbetslunch under församlingen.

Norge ordnade årets första nordiska möte i Oslo den 15 mars. Vid mötet deltog parlamentariker från Norge, Sverige och Danmark. Ordföranden för Islands delegation tvingades ställa in i sista minuten av skäl som hade att göra med landets justitieministers avgång. För riksdagens del deltog Teemu Vuosio, sekreterare i IPU-delegationen. Ordförande för mötet var Ulf Leirstein, som också är ordförande för Norges delegation.

Till att börja med hördes i anslutning till IPU:s församling i Qatar Norges fotbollsförbunds ordförande Terje Svendsens rapport om de nordiska fotbollsförbundens besök i Qatar den 7–8 januari 2019. Besöket var en uppföljning till det första besök som gjordes i slutet av 2016. Beslutet att besöka Qatar togs ursprungligen att besöken till följd av det ökande intresset för förhållandena i landet. I det senaste besöket deltog företrädare för de nordiska fotbollsförbunden och arbetstagarförbunden samt en medlem av styrelsen för det internationella byggnadsarbetarförbundet. Fotbollsförbunden har för avsikt att föra en dialog om mänskliga rättigheter med myndigheterna i Qatar. Företrädarna för arbetstagarförbunden å sin sida har bättre förutsättningar att bedöma gästarbetarnas förhållanden och konstatera vilka ändringar som krävs. Delegationen träffade bland annat ordföranden och generalsekreteraren för Qatars fotbollsörening samt företrädare för ILO, tävlingsorganisationen SC, gästarbetare, stadionbyggena och Röda halvmånen i Qatar.

Höstens nordiska IPU-möte hölls i Tromsø den 12–13 september. I mötet deltog för Finlands del ordföranden för IPU-gruppens styrelse Heli Järvinen och vice ordförande Sebastian Tynkkynen. Vid mötet hördes rapporter från de senaste IPU-mötena, såsom gruppen 12 plus möte i Lissabon i juni om målen för hållbar utveckling, vårförsamlingen i Doha och högnivåseminariet om statslöshet i New York i juni. Vid mötet relaterades också Dohaförsamlingens diskussioner om gästarbetarnas ställning i Qatar. Det finns dock fortfarande utmaningar, men enligt ILO går saker och ting i rätt riktning, och Qatar betraktas som en föregångare i regionen.

Den norske representanten Hege Haukeland Liadal meddelade att hennes mandat som ledamot av IPU:s styrelse upphör vid församlingen i Belgrad i oktober 2019. Det ansågs viktigt att ha en nordisk ledamot i

styrelsen, och ordföranden för Sveriges IPU-delegation Cecilia Widegren meddelade att hon tänkte kandidera för en plats i IPU:s styrelse vid församlingen i Belgrad. År 2020 övergår ordförandeskapet för de nordiska IPU-mötena till Danmark.

Under 2019 var Finland ordförande för de finsk-ugriska mötena. Finland stod värd för delegationernas lunchmöte i samband med församlingen i Belgrad. År 2020 övergår ordförandeskapet till Estland.

I anslutning till församlingarna har Finlands IPU-grupp ofta också bilaterala möten med olika delegationer. Före Dohaförsamlingen hade förhållandena för gästarbetarna i Qatar diskuterats på bred front i medierna runt om i Europa. I synnerhet i de nordiska länderna har man fäst mycket uppmärksamhet vid arbetsförhållandena och olyckorna på byggarbetsplatserna inför fotbolls-VM 2022. EU-ländernas samt Norges och Islands delegationer var i samband med församlingen i Doha inbjudna att diskutera ställningen för landets gästarbetare med företrädare för Qatars arbetsministerium och ILO.

Vid mötet konstaterade både arbetsministeriets och ILO:s representant att det fortfarande finns utmaningar i fråga om gästarbetarnas arbetsförhållanden, men gav en ganska positiv bild av utvecklingen. En central fråga vid mötet var *kafala*, ett system som i regionen tillämpas på gästarbetare. Systemet går ut på att utbildade gästarbetare måste ha en inhemsk sponsor som ansvarar för arbetstagarens visum och rättsliga status i landet. På grund av systemet har arbetstagarna bland annat varit helt bundna av sin arbetsgivare och haft svårigheter att få visum för att lämna landet. Situationen har förbättrats långsamt, och nu har 1,6 miljoner av landets cirka 2,1 miljoner gästarbetare exitvisum och kan också byta arbetsgivare. Problemet berör dock fortfarande ungefär en halv miljon gästarbetare, av vilka de flesta arbetar som hembiträde. Det har nu vidtagits åtgärder för att genom lagstiftning försöka trygga ställningen också för denna grupp. Enligt ILO:s representant har organisationen efter en utökning av antalet nu tillräckligt många inspektörer av arbetsförhållandena. Löneutbetalningen kan också följas upp bättre än tidigare, och minimilön kommer snart att införas inom den privata sektorn. Likaså påförs arbetsgivare straff vid missbruk. Qatar har ingått avtal med de länder där arbetskraften kommer från och har även inrättat viseringscenter i dessa länder. Gästarbetarna får vägledning om de lokala förhållandena innan de åker till Qatar (*awareness programmes*). Riitta Myller frågade om gästarbetarnas säkerhetssituation har förbättrats under de senaste två åren, och ILO:s representant konstaterade att situationen har förbättrats klart och att man också strävar efter att utveckla statistikföringen.

Vid församlingen i Qatar höll Finland efter förfrågan ett bilateralt möte med Mexikos delegation. Den mexikanska delegationen deltog i mötet under ledning av den nyvalde talmannen i parlamentets underhus, Laura Rojas Hernández, en långvarig IPU-medlem. Delegationen var särskilt intresserad av Finlands kompetens inom utbildning. I Mexiko har man i fråga om lärarnas yrkeskompetens stridit om den utbildningsreform som genomfördes 2013 av den tidigare administrationen. Reformen strävade efter att skärpa bedömningen av lärarnas yrkeskompetens. Den sittande regeringen har återkallat reformen, och nu varnar motparten för att undervisningsnivån kommer att sjunka. Medlemmarna i Mexikos delegation var medvetna om den höga nivån på lärarutbildningen i Finland och ville höra hur bedömningen av lärare görs i Finland. Ordföranden för Finlands delegation Heli Järvinen och vice ordförande Sebastian Tynkkynen, som båda är utbildade lärare, redogjorde grundligt för bedömningen av lärarna både under inträdesprovet och under studierna. Lärarnas självständiga ställning betonades, även om läroplanen ska följas. Likaså betonades den pedagogiska aspekten; lärarna måste alltid kunna motivera varför undervisningen sker som den sker. Ledamöterna Järvinen och Tynkkynen redogjorde också för olika vägar till lärarutbildningen. Den mexikanska delegationen var uppenbart imponerad av den information den fick och bjöd också in den finska delegationen till ett besök i Mexiko.

5. NATOS PARLAMENTARISKA FÖRSAMLING

Riksdagens delegation deltog i Natos parlamentariska församlings båda möten 2019, det vill säga i Bratislava i maj och i London i oktober. Delegationen deltog också i det årliga transatlantiska forumet i Washington i december 2019.

5.1. Vårförsamlingen i Bratislava

Natos parlamentariska församling sammanträdde i Bratislava mellan den 31 maj och den 3 juni. Under mötet diskuterades bland annat cybersäkerhet, kärnvapenavskräckningens återkomst i världspolitiken, läget i Ukraina, ekonomiska sanktioner som ett utrikespolitiskt instrument samt den artificiella intelligensens inverkan på framtida krigföring.

Artificiell intelligens, autonoma vapensystem och utvecklingen av drönarteknik håller snabbt på att i grunden förändra krigföringen. Västalliansens har inte längre samma militärteknologiska försprång (*military edge*) som tidigare, och numera måste man också räkna med vissa icke-statliga aktörer. Kina satsar mycket på artificiell intelligens och har som mål att 2030 vara en globalt ledande aktör inom området. Nato måste ta den nya tekniken på allvar genom omfattande satsningar. Mot denna bakgrund är det positivt att försvarsbudgetarna i Natoländerna visar en växande trend. Alla Natoländer ska förbinda sig att uppnå det mål på 2 procent av bruttonationalprodukten som fördragsparterna kom överens om i Wales 2014.

Det väckte en hel del oro på mötet att INF-avtalet om att avskaffa landbaserade medel- och kortdistansrobotar har fallit samman. Sammantaget är utsikterna för vapenkontroll dystra, och någon snabb förbättring av situationen väntas inte.

5.2. Höstförsamlingen i London

Natos parlamentariska församling samlades i London den 11–14 oktober. Finlands delegation – ordförande Kanerva (saml) och ledamöterna Savola (cent), Kari (sd) och Packalén (saf) – deltog i mötet, och delegationen hade dessutom bilaterala möten med representanter för det brittiska parlamentet och försvarsministeriet och forskningsinstitutet RUSI.

Natos generalsekreterare Jens Stoltenberg gav en bild av nuläget och Natos aktuella agenda. Stoltenberg konstaterade i sitt öppningsanförande att 2019 är ett jubileumsår för Nato: den nordatlantiska militärunionen har upprätthållit fred och stabilitet i Europa i 70 år. Nato behövs också i dag, i en tid där Natoländernas gemensamma värdegrund attackeras och den globala världsordningen ifrågasätts. Kinas uppgång, Rysslands aggressioner mot sina grannar, oroligheterna i Nordafrika och hybridkrigföringen är exempel på utvecklingstrender som påverkar världsordningen. I sitt tal fokuserade Stoltenberg på tre konkreta teman: 1) Afghanistan, 2) vapenkontroll och 3) artificiell intelligens och autonoma vapensystem.

När det gäller Afghanistan påminde generalsekreteraren parlamentarikerna om att Natos artikel 5 endast har aktiverats en gång i alliansens historia, nämligen den 12 september 2001 som svar på terroristattackerna mot Förenta staterna. Afghanistan har utgjort ett konkret tecken på det stöd som alliansens medlemsländer och partners har gett Förenta staterna. Nato förbinder sig också i fortsättningen till att upprätthålla säkerheten i Afghanistan. Stoltenberg ansåg det viktigt att söka en politisk lösning på problemen i Afghanistan, men talibanrörelsen har inte visat någon vilja till förhandlingar. Tvärtom har den på sistone snarare trappat upp krigsåtgärderna. Om det yppar sig tecken på en genuin vilja att förhandla, gäller det att ta fasta på det och gripa chansen.

När det gäller vapenkontroll lyfte Stoltenberg fram INF-avtalet och konstaterade att den huvudsakliga orsaken till att avtalsregimen föll samman var att Ryssland utvecklade missiler med en räckvidd på över 500 kilometer. Trots att INF-avtal föll har Nato ingen vilja till ömsesidig upprustning i Europa, och det kommer inte att i Nato-länderna placeras missiler som omfattades av avtalet, det vill säga missiler med en räckvidd på 500–5 500 kilometer.

5.3. Transatlantiska forumet i Washington

Nato-delegationen (ledamöterna Savola, Kari och Packalén samt utskottsrådet Savola) deltog i det årliga Transatlantic Forum i Washington den 7–13 december. Bland länder utanför Nato har inbjudan endast riktats till Sverige och Finland. Utöver konferensen hade Finlands delegation bilaterala möten i Pentagon och med tankesmedjorna CNAS och Atlantic Council. Nedan följer de centrala iakttagelserna från resan.

Det inrikespolitiska läget i Förenta staterna

Nationen är mycket polariserad och det finns inga utsikter för att läget skulle förändras. Enligt vissa forskare kan det republikanska partiet i dag karakteriseras som en kult där oliktankande inte tolereras (*polarizing > tribalising*). Trumps grundläggande stöd (*base*) har hållits på en stabil nivå kring 40–42 procent. Det ger honom goda möjligheter att bli omvald. Ingen av demokraterna har i alla fall för närvarande en sådan ställning att han eller hon, efter att ha blivit kandidat till presidentposten för demokraterna, med säkerhet skulle slå Trump. Å andra sidan är ungefär en tredjedel av de amerikanska väljarna rörliga, och av dessa godkänner endast en tredjedel Trumps åtgärder. Om demokraterna fullt ut kan dra nytta av denna konstellation kan de besegra Trump.

Prioriteringarna i Förenta staternas utrikes- och säkerhetspolitik

Kina är det främsta strategiska hotet mot och den största utmaningen för Förenta staterna. De övriga aktörerna, inklusive Ryssland, är av sekundär betydelse. För att hålla fördämningarna gentemot Kina krävs ett nytt slags samarbete med Europa, eftersom Förenta staterna inte klarar av det på egen hand.

Nato har ett starkt stöd av båda partierna i kongressen. President Trump har dämpat kritiken mot Nato, och Natotoppmötet i London i december betecknades allmänt som en framgång. Trumps inställning till Nato har i betydande grad påverkats av att de europeiska Natoländernas budgetar visar en stigande trend och allt fler länder har förbundit sig att uppnå målet om 2 procent av bnp. Trump anses i sig ha rätt när den kritiserar de europeiska allierade för att inte ha satsat tillräckligt på försvaret. Det kunde sägas mer diplomatiskt, men i sak är det rätt: Europa har i årtal underpresterat i fråga om försvaret, och det kräver en ändring.

Förenta staterna har också under Trumps presidentperiod gjort betydande satsningar på att stödja de europeiska allierade, vilket ofta glöms bort i den offentliga debatten. Det omfattande stödet syns bland annat i den förstärkta framskjutna närvaron (*Enhanced Forward Presence*) i de baltiska länderna, Polen, Bulgarien och Rumänien. Natoländerna på den östra flanken stöds årligen med cirka 6 miljarder US-dollar genom projektet European Deterrence Initiative. Finansieringen möjliggör bland annat omfattande övningsverksamhet och omfattande förhandslagring av materiel.

6. PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGEN FÖR UNIONEN FÖR MEDELHAVET

De viktigaste syftena med unionen för Medelhavet är dels att öka dialogen mellan EU-länderna och länderna söder om Medelhavet, dels att öka samarbetet mellan unionens 43 medlemsländer. Unionens parlamentariska församling (*Parliamentary Assembly – Union for the Mediterranean, PA-UfM*) ska generera parlamentariska impulser för samarbetet i området, lämna yttranden om Medelhavspartnerskapet och genomförandet av partnerskapsavtalen samt ge politiska rekommendationer och resolutioner till ministerkonferensen för Europa och Medelhavsområdet. I den parlamentariska församlingen ligger fokus på frågor som gäller säkerhet, stabilitet och fred.

Den finländska delegationen sammanträdde i februari, och blev bland annat informerade om aktuella frågor i Unionen för Medelhavet av ambassadören Roberto Tanzi-Albi.

Det viktigaste evenemanget under 2019 var den parlamentariska församlingens årsmöte, som hölls i Europaparlamentet i Strasbourg den 13–14 februari. Huvudtemat för mötet var utmaningarna i anknytning till migrationen i Medelhavsområdet. På grund av vårens val och sjukdomsfall i sista minuten deltog Finland undantagsvis inte i mötet på politisk nivå.

Migrationsproblemen i Medelhavet var ett tema som å ena sidan framhävde skiljelinjerna mellan EU-länderna och å andra sidan åsiktsskillnaderna och de varierande fokuseringarna mellan EU och länderna söder om Medelhavet. Huvudanförandet vid mötet hölls av Europaparlamentets talman Antonio Tajani, som tog upp att migrationen kommer att finnas kvar på den gemensamma dagordningen, vare sig man vill det eller inte. Därför är det viktigt att diskutera frågan tillsammans. Tajani konstaterade att det inte bara är en fråga mellan Europa och Afrika, utan också en intern fråga på den afrikanska kontinenten. Europa noterar också utmaningarna för de afrikanska partnernas mottagningskapacitet. Tajani efterlyste en ny anda för och solidaritet i samarbetet i Medelhavsområdet och betonade vikten av interparlamentariskt samarbete och interparlamentarisk dialog för att uppnå detta. Utöver ordförande Tajani hölls inledningsanföranden också av kommissionär Dimitris Avramopoulos och företrädare för Internationella migrationsorganisationen IOM och UNHCR.

I den följande diskussionen betonades accentuerades å ena sidan de skilda uppfattningarna i EU-länderna och å andra sidan meningsskiljaktigheterna mellan EU och länderna söder om Medelhavet. Ungern och Polen betonade migrationsproblemen och ansåg att integration är en omöjlighet och att permanenta kvoter inte bör skapas eftersom de utgör attraktionsfaktorer. Orsakerna till att människor lämnar sina länder bör åtgärdas endast i ursprungsregionerna. Jordanien underströk till exempel sitt enorma ansvar för att ta emot flyktingar, och de palestinska företrädarna anklagade EU-länderna för att själva skapa migrationsproblem. I sammanfattningen av diskussionen betonades vikten av att bevara samtals- och förhandlingskontakten för att lösa migrationsproblemet på båda sidor om Medelhavet. På grund av huvudtemat var det exceptionellt svårt att i församlingen få godkännande för utskottens rekommendationer. Sent omsider kunde församlingen enas om texterna, efter att det till politiska kommitténs text om migrationen fogades fotnoter som visar att texten inte har antagits enhälligt. I fotnoterna antecknades de delegationer som motsatte sig vissa avsnitt i texten.

Vid årsmötet fördes också diskussioner om församlingens arbetsätt. Ordföranden betonade att församlingen arbetar utifrån den logiken att kommittéerna utför huvudarbetet med sluttexterna, och om man vill påverka texterna bör man göra det i kommittéerna, inte genom att öppna texterna vid årsmötet. I

I ljuset av denna diskussion bör också Finland under de kommande åren fundera på bästa praxis för påverkan, om man vill använda detta forum som en påverkanskanal. Åtta EU-länder deltog inte alls i mötet, så alla länder utnyttjar inte denna påverkanskanal.

I samband med att församlingen avslutades övertogs ordförandeskapet av Turkiet, som har till uppgift att ordna årsmötet 2020.

Finlands delegation i den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet höll i sin nya sammansättning konstituerande möte i september 2019. Samtidigt beslutades det att delegationens sekreteraruppgifter ska skötas av riksdagens internationella avdelning.

BILAGA: DELEGATIONERNAS MEDLEMSFÖRTECKNINGAR

MEDLEMMAR I DELEGATIONERNA VALPERIODEN 2015–2019

Finlands delegation i parlamentariska Östersjökonferensen

Ordförande	Kari KULMALA (blå)
Vice ordförande	Saara-Sofia SIRÉN (saml)
Övriga medlemmar	Hanna KOSONEN (cent) Riitta MYLLER (sd) Ari TORNIAINEN (cent)
Ersättare	Petri HONKONEN (cent) Anne-Mari VIROLAINEN / Veera RUOHO (saml) Maria TOLPPANEN (sd) Sami SAVIO (saf) Eerikki VILJANEN (cent)
Sekreterare	sekr. för internationella ärenden Mika Laaksonen www.bspsc.net

Finlands delegation i Arktiska parlamentarikerkonferensen

Ordförande	Katri KULMUNI (cent)
Förste vice ordförande	Johanna OJALA-NIEMI (sd)
Övriga medlemmar	Tiina ELOVAARA (blå) Mari-Leena TALVITIE (saml) Kari KULMALA (blå) Mirja VEHKAPERÄ / Markus LOHI (cent) (inga ersättare)
Sekreterare	rådet för internationella ärenden Samu Paukkunen www.arcticparl.org

Styrelsen för Finlands grupp i Interparlamentariska unionen (IPU)

Ordförande	Jutta URPILAINEN (sd)
Vice ordförande	Maria LOHELA (blå) / Simon ELO (blå)
Övriga medlemmar	Anders ADLERCREUTZ (sv) Anne-Mari VIROLAINEN (saml) / Harri JASKARI (saml) Pekka PUSKA (cent) Kari UOTILA (vänst) Ozan YANAR (gröna) Päivi RÄSÄNEN (kd)
Ersättare	Tarja FILATOV (sd) Satu HASSI (gröna) Timo HEINONEN (saml) Silvia MODIG (vänst) Ulla PARVIAINEN (cent) Jari RONKAINEN (saf) / Jani MÄKELÄ (saf) Mikaela NYLANDER (sv) Peter ÖSTMAN (kd)
Sekreterare	sekr. för internationella ärenden Teemu Vuosio www.ipu.org

Finlands delegation i Natos parlamentariska församling

Ordförande	Ilkka KANERVA (saml)
Vice ordförande	Eero HEINÄLUOMA (sd)
Övriga medlemmar	Tom PACKALÉN (saf) Mikko SAVOLA (cent) (inga ersättare)
Sekreterare	utskottsråd Heikki Savola www.nato-pa.int

Finlands delegation i den parlamentariska församlingen för Unionen för Medelhavet

Ordförande	Mika RAATIKAINEN (saf)
Övriga medlemmar	Sirkka-Liisa ANTTILA (cent) Pertti SALOLAINEN (saml)
Ersättare	Susanna HUOVINEN (sd) / Tiina ELOVAARA (blå)

Matti VANHANEN (cent)

Sekreterare

utskottsråd Tiina Larvala / utskottsråd Jonna Laurmaa
www.paufm.org

Finlands delegation i parlamentariska partnerskapsmötet Asien-Europa (ASEP)

Ordförande

Mauri PEKKARINEN (cent)

Övriga medlemmar

Matti TORVINEN (blå)

Sofia VIKMAN (saml)

(inga ersättare)

Sekreterare

rådet för internationella ärenden Samu Paukkunen

MEDLEMMAR I DELEGATIONERNA VALPERIODEN 2019–2023

Finlands delegation i parlamentariska Östersjökonferensen

Ordförande

Sakari PUISTO (saf)

Vice ordförande

Riitta MÄKINEN (sd)

Övriga medlemmar

Joonas KÖNTTÄ (cent)

Kai MYKKÄNEN (saml)

Paula WERNING (sd)

Ersättare

Mai KIVELÄ (vänst)

Pirkka-Pekka PETELIUS (gröna)

Mari RANTANEN (saf)

Saara-Sofia SIRÉN (saml)

Ari TORNIAINEN (cent)

Sekreterare

sekr. för internationella ärenden Mika Laaksonen
www.bspsc.net

Finlands delegation i Arktiska parlamentarikerkonferensen

Ordförande	Mikko KÄRNÄ (cent)
Vice ordförande	Satu HASSI (gröna)
Övriga medlemmar	Eeva-Johanna ELORANTA (sd) Niina MALM (sd) Minna REIJONEN (saf) Mari-Leena TALVITIE (saml) (inga ersättare)
Sekreterare	rådet för internationella ärenden Samu Paukkunen www.arcticparl.org

Styrelsen för Finlands grupp i Interparlamentariska unionen (IPU)

Ordförande	Heli JÄRVINEN (gröna)
Vice ordförande	Sebastian TYNKKYNE (saf)
Övriga medlemmar	Anne KALMARI (cent) Merja KYLLÖNEN (vänst) Mats LÖFSTRÖM (sv) Kristiina SALONEN (sd) Sari TANUS (kd) Sofia VIKMAN (saml)
Ersättare	Markku EESTILÄ (saml) Tarja FILATOV (sd) Hanna HOLOPAINEN (gröna) Eeva KALLI (cent) Mai KIVELÄ (vänst) Ari KOPONEN (saf) Antero LAUKKANEN (kd) Mikko OLLIKAINEN (sv)
Sekreterare	sekr. för internationella ärenden Teemu Vuosio www.ipu.org

Finlands delegation i Natos parlamentariska församling

Ordförande	Ilkka KANERVA (saml) Mikko SAVOLA (cent)
Övriga medlemmar	Mika KARI (sd) Tom PACKALÉN (saf) (inga ersättare)
Sekreterare	utskottsråd Heikki Savola www.nato-pa.int

Finlands delegation i den parlamentariska församlingen för Unionen för Medelhavet

Ordförande	Paavo ARHINMÄKI (vänst)
Övriga medlemmar	Janne HEIKKINEN (saml) Mari RANTANEN (saf)
Ersättare	Eveliina HEINÄLUOMA (sd) Heli JÄRVINEN (gröna) Jouni OVASKA (cent)
Sekreterare	utskottsråd Jonna Laurmaa/sekr. för internationella ärenden Eeva Lahti www.paufm.org

Finlands delegation i parlamentariska partnerskapsmötet Asien-Europa (ASEP)

Ordförande	Sanni GRAHN-LAASONEN (saml)
Övriga medlemmar	Jenna SIMULA (saf) Erkki TUOMIOJA (sd) (inga ersättare)
Sekreterare	rådet för internationella ärenden Samu Paukkunen